

Ο περί της Σύμβασης για τη Μεταφορά Καταδίκων (Κυρωτικός) Νόμος του 1986 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 14 του 1986

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει τα ακόλουθα:—

1. Ο Νόμος αυτός θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για τη Μεταφορά Καταδίκων (Κυρωτικός) Νόμος του 1986.

Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στο Νόμο αυτό, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει άλλη έννοια:

Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη Μεταφορά Καταδίκων η οποία υιοθετήθηκε κατά την 353η σύνοδο της Επιτροπής Αναπληρωτών του Συμβουλίου της Ευρώπης (22—26.11.82), της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος ΠΡΩΤΟΝ του Πίνακα και σε μετάφραση στην Ελληνική στο μέρος ΔΕΥΤΕΡΟΝ του Πίνακα:

Πίνακας
Μέρος Πρώτον
Μέρος Δεύτερον.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίθεσης ανάμεσα στα δύο κείμενα επικρατεί το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Πρώτον του Πίνακα.

3.—(1) Όταν ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Κυπριακής Δημοκρατίας και η αρμόδια αρχή άλλου συμβαλλόμενου κράτους συμφωνούν για τη μεταφορά καταδίκου δυνάμει και σύμφωνα προς τις διατάξεις της Συμβάσεως, ο Υπουργός Δικαιοσύνης εκδίδει ένταλμα για τη μεταφορά του καταδίκου από ή στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Έκδοση
εντάλματος
μεταφοράς
καταδίκου.

(2) Η συγκατάθεση του καταδίκου η οποία δυνάμει της Συμβάσεως αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη μεταφορά του, δεν είναι ανακλητή μετά την έκδοση εντάλματος για τη μεταφορά του καταδίκου και (επομένως) τυχόν επιθυμία του καταδίκου να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του δεν επηρεάζει το κύρος εντάλματος το οποίο εγκύρως εξεδόθη.

4.—(1) Ένταλμα εκδιδόμενο για τη μεταφορά καταδίκου από την Κυπριακή Δημοκρατία εξουσιοδοτεί:

Εξουσιοδότηση
μεταφοράς
καταδίκου από
τη Δημοκρατία.

(α) τη μεταφορά του καταδίκου σε οποιοδήποτε μέρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και την παράδοσή του σε ένα σημείο αναχώρησης από την Κυπριακή Δημοκρατία σε πρόσωπο που εκπροσωπεί την αρμόδια αρχή του κράτους στο οποίο ο κατάδικος θα μεταφερθεί και

(β) τη μεταφορά του καταδίκου εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας από το πρόσωπο στο οποίο παραδίδεται.

(2) Η ισχύς της δικαστικής αποφάσεως, ή διατάγματος δυνάμει της οποίας ο κατάδικος κρατείται κατά την έκδοση του υπουργικού εντάλματος θα εξακολουθήσει και μετά τη μεταφορά του καταδίκου

από την Κυπριακή Δημοκρατία ώστε να μπορεί να εκτελεσθεί σε περίπτωση επιστροφής του καταδίκου στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας σε οποιοδήποτε χρόνο κατά τον οποίο, δυνάμει της αποφάσεως ή διατάγματος, έπρεπε να είναι υπό κράτηση.

Εξουσιοδότηση μεταφοράς καταδίκου εντός της Δημοκρατίας.

5. Ένταλμα εκδιδόμενο για τη μεταφορά καταδίκου στην Κυπριακή Δημοκρατία εξουσιοδοτεί:

- (α) τη μεταφορά του καταδίκου στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας από οποιοδήποτε τόπο εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας·
- (β) τη μεταφορά του καταδίκου στο νόμιμο τόπο κρατήσεως εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας τον οποίο ο Υπουργός ήθελε καθορίσει στο ένταλμα· και
- (γ) την κράτηση του καταδίκου σύμφωνα με τους όρους τους οποίους ο Υπουργός Δικαιοσύνης θεώρησε σκόπιμο να καθορίσει στο ένταλμα για σκοπούς υλοποιήσεως των διεθνών διευθετήσεων βάσει των οποίων ο κατάδικος έχει μεταφερθεί.

Ανάκληση εντάλματος μεταφοράς καταδίκου.

6. Όταν αυτό φαίνεται σκόπιμο στον Υπουργό Δικαιοσύνης για το σκοπό υλοποίησης διεθνών διευθετήσεων δύναται να ανακαλέσει ένταλμα το οποίο έχει εκδώσει και να εκδώσει νέο ένταλμα με νέους όρους σε αντικατάσταση των όρων του εντάλματος που έχει ανακαλέσει.

Κύρωση της Σύμβασης.

7. Η Σύμβαση, στην οποία η προσχώρηση της Κυπριακής Δημοκρατίας απεφασίσθη με την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 24.083 και ημερομηνία 18 Ιανουαρίου 1984, με το Νόμο αυτό κυρώνεται.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(Άρθρον 2)
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

CONVENTION
ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

The member States of the Council of Europe and the other States, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Desirous of further developing international co-operation in the field of criminal law;

Considering that such co-operation should further the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Considering that these objectives require that foreigners who are deprived of their liberty as a result of their commission of a criminal offence should be given the opportunity to serve their sentences within their own society; and

Considering that this aim can best be achieved by having them transferred to their own countries,

Have agreed as follows:—

Article 1 Definitions

For the purposes of this Convention;

- (a) "sentence" means any punishment or measure involving deprivation of liberty ordered by a court for a limited or unlimited period of time on account of a criminal offence;
- (b) "judgment" means a decision or order of a court imposing a sentence;
- (c) "sentencing State" means the State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, transferred;
- (d) "administering State" means the State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve his sentence.

Article 2 General principles

1. The Parties undertake to afford each other the widest measure of co-operation in respect of the transfer of sentenced persons in accordance with the provisions of this Convention.

2. A person sentenced in the territory of a Party may be transferred to the territory of another Party, in accordance with the provisions of this Convention, in order to serve the sentence imposed on him. To that end, he may express his interest to the sentencing State or to the administering State in being transferred under this Convention.

3. Transfer may be requested by either the sentencing State or the administering State.

Article 3 Conditions for transfer

1. A sentenced person may be transferred under this Convention only on the following conditions:—

- (a) If that person is a national of the administering State;
- (b) if the judgement is final;
- (c) if, at the time of receipt of the request for transfer, the sentenced person still has at least six months of the sentence to serve or if the sentence is indeterminate;
- (d) if the transfer is consented to by the sentenced person or, where in view of his age or his physical or mental condition one of the two States considers it necessary, by the sentenced person's legal representative;
- (e) if the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offence according to the law of the administering State or would constitute a criminal offence if committed on its territory; and

(f) if the sentencing and administering States agree to the transfer.

2. In exceptional cases, Parties may agree to a transfer even if the time to be served by the sentenced person is less than that specified in paragraph 1.(c).

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it intends to exclude the application of one of the procedures provided in Article 9.1. (a) and (b) in its relations with other Parties.

4. Any State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define, as far as it is concerned, the term "national" for the purposes of this Convention.

Article 4

Obligation to furnish information

1. Any sentenced person to whom this Convention may apply shall be informed by the sentencing State of the substance of this Convention.

2. If the sentenced person has expressed an interest to the sentencing State in being transferred under this Convention, that State shall so inform the administering State as soon as practicable after the judgement becomes final.

3. The information shall include:—

- (a) the name, date and place of birth of the sentenced person;
- (b) his address, if any, in the administering State;
- (c) a statement of the facts upon which the sentence was based;
- (d) the nature, duration and date of commencement of the sentence.

4. If the sentenced person has expressed his interest to the administering State, the sentencing State shall, on request, communicate to that State the information referred to in paragraph 3 above.

5. The sentenced person shall be informed, in writing, of any action taken by the sentencing State or the administering State under the preceding paragraphs, as well as of any decision taken by either State on a request for transfer.

Article 5

Requests and replies

1. Requests for transfer and replies shall be made in writing.

2. Requests shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State. Replies shall be communicated through the same channels.

3. Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will use other channels of communication.

4. The requested State shall promptly inform the requesting State of its decision whether or not to agree to the requested transfer.

Article 6

Supporting documents

1. The administering State, if requested by the sentencing State, shall furnish it with:—

- (a) a document or statement indicating that the sentenced person is a national of that State;
- (b) a copy of the relevant law of the administering State which provides that the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed in the sentencing State constitute a criminal offence according to the law of the administering State, or would constitute a criminal offence if committed on its territory;
- (c) a statement containing the information mentioned in Article 9.2.

2. If a transfer is requested, the sentencing State shall provide the following documents to the administering State, unless either State has already indicated that it will not agree to the transfer:—

- (a) a certified copy of the judgement and the law on which it is based;
- (b) a statement indicating how much of the sentence has already been served, including information on any pre-trial detention, remission, and any other factor relevant to the enforcement of the sentence;
- (c) a declaration containing the consent to the transfer as referred to in Article 3.1.(d); and
- (d) whenever appropriate, any medical or social reports on the sentenced person, information about his treatment in the sentencing State, and any recommendation for this further treatment in the administering State.

3. Either State may ask to be provided with any of the documents or statements referred to in paragraphs 1 or 2 above before making a request for transfer or taking a decision on whether or not to agree to the transfer.

Article 7

Consent and its verification

1. The sentencing State shall ensure that the person required to give consent to the transfer in accordance with Article 3.1(d) does so voluntarily and with full knowledge of the legal consequences thereof. The procedure for giving such consent shall be governed by the law of the sentencing State.

2. The sentencing State shall afford an opportunity to the administering State to verify, through a consul or other official agreed upon with the administering State, that the consent is given in accordance with the conditions set out in paragraph 1 above.

Article 8

Effect of transfer for sentencing State

1. The taking into charge of the sentenced person by the authorities of the administering State shall have the effect of suspending the enforcement of the sentence in the sentencing State.

2. The sentencing State may no longer enforce the sentence if the administering State considers enforcement of the sentence to have been completed.

Article 9

Effect of transfer for administering State

1. The competent authorities of the administering State shall:

- (a) continue the enforcement of the sentence immediately or through a court or administrative order, under the conditions set out in Article 10, or.
 - (b) convert the sentence, through a judicial or administrative procedure, into a decision of that State, thereby substituting for the sanction imposed in the sentencing State a sanction prescribed by the law of the administering State for the same offence, under the conditions set out in Article 11.
2. The administering State, if requested, shall inform the sentencing State before the transfer of the sentenced person as to which of these procedures it will follow.
3. The enforcement of the sentence shall be governed by the law of the administering State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions.
4. Any State which, according to its national law, cannot avail itself of one of the procedures referred to in paragraph 1 to enforce measures imposed in the territory of another Party on persons who for reasons of mental condition have been held not criminally responsible for the commission of the offence, and which is prepared to receive such persons for further treatment may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the procedures it will follow in such cases.

Article 10

Continued enforcement

1. In the case of continued enforcement, the administering State shall be bound by the legal nature and duration of the sentence as determined by the sentencing State.
2. If, however this sentence is by its nature or duration incompatible with the law of the administering State, or its law so requires, that State may, by a court or administrative order, adapt the sanction to the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence. As to its nature, the punishment or measure shall, as far as possible, correspond with that imposed by the sentence to be enforced. It shall not aggravate, by its nature or duration, the sanction imposed in the sentencing State, nor exceed the maximum prescribed by the law of the administering State.

Article 11

Conversion of sentence

1. In the case of conversion of sentence, the procedures, provided for by the law of the administering State apply. When converting the sentence, the competent authority:—
 - (a) shall be bound by the findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly from the judgement imposed in the sentencing State;
 - (b) may not convert a sanction involving deprivation of liberty to a pecuniary sanction;

- (c) shall deduct the full period of deprivation of liberty served by the sentenced person;
- (d) shall not aggravate the penal position of the sentenced person, and shall not be bound by any minimum which the law of the administering State may provide for the offence or offences committed.

2. If the conversion procedure takes place after the transfer of the sentenced person, the administering State shall keep that person in custody or otherwise ensure his presence in the administering State pending the outcome of that procedure.

Article 12

Pardon, amnesty, commutation

Each Party may grant pardon, amnesty or commutation of the sentence in accordance with its Constitution or other laws.

Article 13

Review of judgment

The sentencing State alone shall have the right to decide on any application for review of the judgement.

Article 14

Termination of enforcement

The administering State shall terminate enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

Article 15

Information on enforcement

The administering State shall provide information to the sentencing State concerning the enforcement of the sentence:—

- (a) when it considers enforcement of the sentence to have been completed;
- (b) if the sentenced person has escaped from custody before enforcement of the sentence has been completed; or
- (c) if the sentencing State requests a special report.

Article 16

Transit

1. A Party shall, in accordance with its law, grant a request for transit of a sentenced person through its territory if such a request is made by another Party and that State has agreed with another Party or with a third State to the transfer of that person to or from its territory.

2. A Party may refuse to grant transit:—

- (a) if the sentenced person is one of its nationals, or
- (b) if the offence for which the sentence was imposed is not an offence under its own law.

3. Requests for transit and replies shall be communicated through the channels referred to in the provisions of Article 5.2 and 3.

4. A Party may grant a request for transit of a sentenced person through its territory made by a third State if that State has agreed with another Party to the transfer to or from its territory.

5. The Party requested to grant transit may hold the sentenced person in custody only for such time as transit through its territory requires.

6. The Party requested to grant transit may be asked to give an assurance that the sentenced person will not be prosecuted, or, except as provided in the preceding paragraph, detained, or otherwise subjected to any restriction on his liberty in the territory of the transit State for any offence committed or sentence imposed prior to his departure from the territory of the sentencing State.

7. No request for transit shall be required if transport is by air over the territory of a Party and no landing there is scheduled. However, each State may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, require that it be notified of any such transit over its territory.

Article 17

Language and costs

1. Information under Article 4, paragraph 2 to 4, shall be furnished in the language of the Party to which it is addressed or in one of the official languages of the Council of Europe.

2. Subject to paragraph 3 below, no translation of requests for transfer or of supporting documents shall be required.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that requests for transfer and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language in addition to the official language or languages of the Council of Europe.

4. Except as provided in Article 6.2 (a), documents transmitted in application of this Convention need not be certified.

5. Any costs incurred in the application of this Convention shall be borne by the administering State, except costs incurred exclusively in the territory of the sentencing State.

Article 18

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and non-member States which have participated in its elaboration. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession by non-member States

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States, may invite any State not a member of the Council and not mentioned in Article 18.1 to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.(d) of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20

Territorial application

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

Temporal application

This Convention shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 22

Relationship to other Conventions and Agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from extradition treaties and other treaties on international co-operation in criminal matters providing for the transfer of detained persons for purposes of confrontation or testimony.

2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the transfer of sentenced persons or otherwise have established their relations in this matter, or should they in future do so, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention.

3. The present Convention does not affect the right of States party to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgements to conclude bilateral or multilateral agreements with one another on matters dealt with in that Convention in order to supplement its provisions or facilitate the application of the principles embodied in it.

4. If a request for transfer falls within the scope of both the present Convention and the European Convention on the International Validity of Criminal Judgements or another agreement or treaty on the transfer of sentenced persons, the requesting State shall, when making the request, indicate on the basis of which instrument it is made.

Article 23

Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its application.

Article 24

Denunciation

1. Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 25

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and any State which has acceded to this Convention of:—

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 18.2, and 3, 19.2 and 20.2 and 3;
- (d) any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 21st day of March 1983, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
Σ Υ Μ Β Α Σ Η
ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα Κράτη που υπογράφουν την παρούσα,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των Μελών του·

Επιθυμώντας την περαιτέρω ανάπτυξη της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα του ποινικού δικαίου·

Θεωρώντας ότι τέτοια συνεργασία θα προωθήσει τους σκοπούς της δικαιοσύνης και της κοινωνικής αποκατάστασης των καταδικών·

Θεωρώντας ότι οι στόχοι αυτοί απαιτούν όπως στους αλλοδαπούς που στερούνται της ελευθερίας τους ως αποτέλεσμα της διάπραξης ποινικού αδικήματος παρέχεται η ευκαιρία να εκτίσουν την ποινή τους μέσα στη δική τους κοινωνία· και

Θεωρώντας ότι ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα με τη μεταφορά τους στις δικές τους χώρες,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

- (α) «καταδίκη» σημαίνει ποινή ή μέτρο που επάγεται στέρση της ελευθερίας και που διατάσσεται από δικαστήριο για ορισμένη ή απεριόριστη χρονική διάρκεια ένεκα ποινικού αδικήματος·
- (β) «δικαστική απόφαση» σημαίνει απόφαση ή διάταγμα δικαστηρίου που περιέχει καταδίκη·
- (γ) «κράτος καταδίκης» σημαίνει το Κράτος στο οποίο απαγγέλθηκε καταδίκη εναντίον του προσώπου που μπορεί να μεταφερθεί ή έχει μεταφερθεί·
- (δ) «κράτος εκτέλεσης» σημαίνει το Κράτος στο οποίο ο κατάδικος μπορεί να μεταφερθεί ή έχει μεταφερθεί για έκτιση της καταδίκης του.

Άρθρο 2

Γενικές Αρχές

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να παρέχουν αμοιβαίως την ευρύτερη δυνατή συνεργασία αναφορικά με τη μεταφορά καταδίκων σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

2. Πρόσωπο που καταδικάζεται στην επικράτεια ενός Μέρους μπορεί να μεταφερθεί στην επικράτεια άλλου Μέρους, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, για να εκτίσει την καταδίκη που του έχει απαγγελθεί. Προς το σκοπό αυτό, το πρόσωπο αυτό μπορεί να εκφράσει την επιθυμία του, απευθυνόμενο στο Κράτος καταδίκης ή στο Κράτος εκτέλεσης, για μεταφορά του δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

3. Η μεταφορά μπορεί να ζητηθεί είτε από το Κράτος καταδίκης είτε από το Κράτος εκτέλεσης.

Άρθρο 3

Όροι για τη μεταφορά

1. Κατάδικος μπορεί να μεταφερθεί δυνάμει της Σύμβασης αυτής μόνο αν συντρέχουν οι ακόλουθοι όροι:

- (α) αν ο κατάδικος είναι πολίτης του Κράτους εκτέλεσης·
- (β) αν η δικαστική απόφαση είναι τελεσίδικη·
- (γ) αν κατά το χρόνο παραλαβής της αίτησης για μεταφορά, ο κατάδικος υπολείπεται να εκτίσει ακόμη τουλάχιστον έξι μηνών καταδίκη ή αν η καταδίκη είναι ακαθόριστης διάρκειας·
- (δ) αν για τη μεταφορά συγκατατεθεί ο ίδιος ο κατάδικος ή, όταν λόγω της ηλικίας του ή της φυσικής ή διανοητικής του κατάστασης το ένα από τα δυο Κράτη θεωρεί αυτό απαραίτητο, ο νόμιμος αντιπρόσωπός του·
- (ε) αν οι πράξεις ή παραλείψεις ένεκα των οποίων έχει απαγγελθεί η καταδίκη συνιστούν ποινικό αδίκημα δυνάμει του δικαίου του Κράτους εκτέλεσης ή θα συνιστούσαν ποινικό αδίκημα αν είχαν διαπραχθεί μέσα στην επικράτειά του· και
- (στ) αν το Κράτος καταδίκης και το Κράτος εκτέλεσης συμφωνήσουν στη μεταφορά.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν σε μεταφορά και αν ακόμη ο χρόνος που υπολείπεται να εκτίσει ο κατάδικος είναι λιγότερος από το χρόνο που καθορίζεται στην παράγραφο 1.(γ).

3. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι προτίθεται να αποκλείσει την εφαρμογή μιας από τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Άρθρο 9.1(α) και (β) στις σχέσεις του με τα υπόλοιπα μέρη.

4. Κάθε Κράτος μπορεί, οποτεδήποτε, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να καθορίσει, καθόσο το αφορά, τον όρο «πολίτης» για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 4

Υποχρέωση παροχής πληροφοριών

1. Το Κράτος καταδίκης οφείλει να πληροφορεί κάθε κατάδικο στον οποίο μπορεί να έχει εφαρμογή η Σύμβαση αυτή για την ουσία της.

2. Αν ο κατάδικος έχει εκφράσει την επιθυμία του προς το Κράτος καταδίκης για μεταφορά του δυνάμει της Σύμβασης αυτής, το Κράτος αυτό οφείλει, το συντομότερο δυνατόν αφότου η δικαστική απόφαση κατέστη τελεσίδικη, να πληροφορήσει σχετικά το Κράτος εκτέλεσης.

3. Η πληροφόρηση πρέπει να περιλαμβάνει:

- (α) το όνομα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του καταδίκου·
- (β) τη διεύθυνσή του, αν υπάρχει, στο Κράτος εκτέλεσης·
- (γ) έκθεση των γεγονότων πάνω στα οποία βασίστηκε η καταδίκη·
- (δ) τη φύση, διάρκεια και ημερομηνία έναρξης της καταδίκης.

4. Αν ο κατάδικος έχει εκφράσει τέτοια επιθυμία του στο Κράτος εκτέλεσης, το Κράτος καταδίκης οφείλει, ύστερα από αίτηση, να κοινοποιήσει στο Κράτος αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στην πιο πάνω παράγραφο 3.

5. Ο κατάδικος πρέπει να πληροφορείται γραπτώς για κάθε ενέργεια που αναλαμβάνεται από το Κράτος καταδίκης ή από το Κράτος εκτέλεσης δυνάμει των προηγούμενων παραγράφων, καθώς και για οποιαδήποτε απόφαση που λαμβάνεται είτε από το ένα είτε από το άλλο Κράτος πάνω στην αίτηση για μεταφορά.

Άρθρο 5

Αιτήσεις και απαντήσεις

1. Οι αιτήσεις για μεταφορά και οι απαντήσεις θα πρέπει να γίνονται γραπτώς.

2. Οι αιτήσεις θα απευθύνονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούμενου Κράτους. Οι απαντήσεις θα κοινοποιούνται μέσω των ίδιων οδών.

3. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι θα χρησιμοποιεί και άλλες οδούς επικοινωνίας.

4. Το αιτούμενο Κράτος οφείλει να πληροφορήσει γρήγορα το αιτούν Κράτος για την απόφασή του κατά πόσο συμφωνεί ή όχι στη ζητούμενη μεταφορά.

Άρθρο 6

Δικαιολογητικά έγγραφα

1. Το Κράτος εκτέλεσης, εφόσο του ζητηθεί από το Κράτος καταδίκης, οφείλει να το εφοδιάσει με:

- (α) έγγραφο ή δήλωση από την οποία να φαίνεται ότι ο κατάδικος είναι υπήκοος του Κράτους τούτου·
- (β) αντίγραφο των σχετικών νομικών διατάξεων του Κράτους εκτέλεσης που προβλέπουν ότι οι πράξεις ή παραλείψεις ένεκα των οποίων απαγγέλθηκε η καταδίκη στο Κράτος καταδίκης συνιστούν ποινικό

αδίκημα δυνάμει του δικαίου του Κράτους εκτέλεσης, ή ότι θα συνιστούσαν ποινικό αδίκημα αν είχαν διαπραχθεί μέσα στην επικράτειά του·

(γ) δήλωση που να περιέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο Άρθρο 9.2.

2. Σε περίπτωση που ζητείται μεταφορά, το Κράτος καταδίκης οφείλει να παράσχει στο Κράτος εκτέλεσης τα ακόλουθα έγγραφα, εκτός αν οποιοδήποτε από τα Κράτη αυτά έχει ήδη υποδείξει ότι δε συμφωνεί στη μεταφορά:

(α) πιστοποιημένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης και των νομικών διατάξεων στις οποίες αυτή είναι βασισμένη·

(β) δήλωση από την οποία να φαίνεται πόσο μέρος της καταδίκης έχει ήδη εκτιθεί, περιλαμβανομένων πληροφοριών για οποιαδήποτε κράτηση πριν από τη δίκη, μείωση ποινής καθώς και για οποιοδήποτε άλλο παράγοντα σχετικό με την εκτέλεση της καταδίκης·

(γ) δήλωση που να περιέχει τη συγκατάθεση για τη μεταφορά όπως προβλέπει το Άρθρο 3.1.(δ) και

(δ) όταν αυτό αρμόζει, ιατρικές και κοινωνικές εκθέσεις για τον κατάδικο, πληροφορίες για την ποινική του μεταχείριση στο Κράτος καταδίκης, καθώς και οποιαδήποτε εισήγηση για την περαιτέρω μεταχείρισή του στο Κράτος εκτέλεσης.

3. Οποιοδήποτε από τα δυο Κράτη μπορεί να ζητήσει να εφοδιασθεί με οποιαδήποτε από τα έγγραφα ή τις δηλώσεις που αναφέρονται στις πιο πάνω παραγράφους 1 ή 2 πριν αυτό υποβάλει αίτηση για μεταφορά ή πριν αυτό αποφασίσει κατά πόσο θα συμφωνήσει ή όχι στη μεταφορά.

Άρθρο 7

Συγκατάθεση και εξακρίβωσή της

1. Το Κράτος καταδίκης υποχρεούται να διασφαλίζει ότι το πρόσωπο που απαιτείται να δώσει συγκατάθεση για τη μεταφορά σύμφωνα με το Άρθρο 3.1.(δ) προβαίνει σ' αυτή θεληματικά και με πλήρη γνώση των νομικών συνεπειών αυτής. Η διαδικασία για την παροχή τέτοιας συγκατάθεσης θα διέπεται από το δίκαιο του Κράτους καταδίκης.

2. Το Κράτος καταδίκης οφείλει να δίδει ευκαιρία στο Κράτος εκτέλεσης ώστε να εξακριβώνει, μέσω προξένου ή άλλου αξιωματούχου που θα συμφωνηθεί με το Κράτος καταδίκης, ότι η συγκατάθεση δίδεται σύμφωνα με τους όρους που εκτίθενται στην πιο πάνω παράγραφο 1.

Άρθρο 8

Συνέπεια μεταφοράς για το Κράτος καταδίκης

1. Η ανάληψη της ευθύνης του καταδίκου από τις αρχές του Κράτους εκτέλεσης θα έχει ως συνέπεια την αναστολή της εκτέλεσης της καταδίκης στο Κράτος καταδίκης.

2. Το Κράτος καταδίκης δεν μπορεί πλέον να εκτελέσει την καταδίκη αν το Κράτος εκτέλεσης θεωρεί ότι η εκτέλεση αυτής έχει συμπληρωθεί.

Άρθρο 9

Συνέπεια μεταφοράς για το Κράτος εκτέλεσης

1. Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους εκτέλεσης οφείλουν:

- (α) να συνεχίσουν την εκτέλεση της καταδίκης αμέσως ή μετά από δικαστική ή διοικητική απόφαση, υπό τους όρους που εκτίθενται στο Άρθρο 10 ή
- (β) να μετατρέψουν την καταδίκη, μέσω δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας, σε απόφαση του Κράτους τούτου, ώστε να υποκαταστήσουν την κύρωση που επιβλήθηκε στο Κράτος καταδίκης με την κύρωση που προβλέπεται για το ίδιο αδίκημα από το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης, υπό τους όρους που εκτίθενται στο Άρθρο 11.

2. Το Κράτος εκτέλεσης της καταδίκης, εφόσο του ζητηθεί, οφείλει να πληροφορήσει το Κράτος καταδίκης, πριν από τη μεταφορά του καταδίκου, ποια από τις διαδικασίες αυτές πρόκειται να ακολουθήσει.

3. Η εκτέλεση της καταδίκης θα διέπεται από το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης και το Κράτος αυτό θα είναι αποκλειστικά αρμόδιο να λαμβάνει όλες τις αρμόζουσες αποφάσεις.

4. Κάθε Κράτος το οποίο, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, αδυνατεί να κάμει χρήση μιας από τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την εφαρμογή μέτρων που επιβλήθηκαν στην επικράτεια άλλου Μέρους πάνω σε πρόσωπα τα οποία για λόγους διανοητικής κατάστασης έχουν κριθεί μη ποινικά υπεύθυνα για τη διάπραξη του αδικήματος, και το οποίο είναι πρόθυμο να παραλάβει τα πρόσωπα αυτά για περαιτέρω μεταχείριση, μπορεί, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να υποδείξει τις διαδικασίες που θα ακολουθεί στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 10

Συνεχιζόμενη εκτέλεση

1. Στην περίπτωση συνεχιζόμενης εκτέλεσης, το Κράτος εκτέλεσης δεσμεύεται από τη νομική φύση και τη διάρκεια της καταδίκης όπως καθορίστηκε από το Κράτος καταδίκης.

2. Αν, όμως, η καταδίκη αυτή είναι από τη φύση ή τη διάρκειά της ασυμβίβαστη με το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης, ή αν το δίκαιο αυτό απαιτεί τούτο, το Κράτος αυτό μπορεί, με δικαστική διοικητική απόφαση, να προσαρμόσει την κύρωση με την τιμωρία εκείνη ή το μέτρο εκείνο που προβλέπεται από το δικό του δίκαιο για παρόμοιο αδίκημα. Ως προς τη φύση της, η ποινή ή το μέτρο πρέπει κατά το δυνατόν να αντιστοιχεί με εκείνη που επιβλήθηκε με την καταδίκη που πρόκειται να εκτελεσθεί. Δεν πρέπει να χειροτερεύει, με τη φύση ή τη διάρκειά της, την κύρωση που επιβλήθηκε από το Κράτος καταδίκης, ούτε να υπερβαίνει το ανώτατο όριο που προβλέπεται από το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 11

Μετατροπή καταδίκης

1. Σε περίπτωση μετατροπής καταδίκης εφαρμόζονται οι διαδικασίες που προβλέπονται από το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης. Κατά τη μετατροπή της καταδίκης, η αρμόδια αρχή:

- (α) δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις γεγονότων στο μέτρο που αυτά προκύπτουν ρητά ή κατά συμπερασμό από τη δικαστική απόφαση που απαγγέλθηκε στο Κράτος καταδίκης·
- (β) δεν μπορεί να μετατρέψει κύρωση που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας σε χρηματική κύρωση·
- (γ) αφαιρεί ολόκληρη την περίοδο στέρησης της ελευθερίας που έχει εκτίσει ο κατάδικος·
- (δ) δε χειροτερεύει την ποινική θέση του καταδίκου και δε δεσμεύεται απ' οποιοδήποτε κατώτατο όριο που ενδεχομένως προβλέπεται από το δίκαιο του Κράτους εκτέλεσης για το αδίκημα ή τα αδικήματα που έχουν διαπραχθεί.

2. Αν η διαδικασία μετατροπής λαμβάνει χώρα μετά από την μεταφορά του καταδίκου, το Κράτος εκτέλεσης οφείλει να έχει αυτόν υπό κράτηση ή κατ' άλλο τρόπο να διασφαλίζει την παρουσία του στο Κράτος εκτέλεσης για όσο χρόνο εκκρεμεί η έκβαση της διαδικασίας αυτής.

Άρθρο 12

Συγγνώμη, αμνηστεία, μετατροπή

Κάθε Μέρος μπορεί να χορηγήσει συγγνώμη, αμνηστεία ή μετατροπή της καταδίκης σύμφωνα με το Σύνταγμα ή άλλους νόμους του.

Άρθρο 13

Αναθεώρηση δικαστικής απόφασης

Το δικαίωμα να αποφαίνεται πάνω σε αίτηση για αναθεώρηση της δικαστικής απόφασης ανήκει αποκλειστικά στο Κράτος καταδίκης.

Άρθρο 14

Τερματισμός της εκτέλεσης

Το Κράτος εκτέλεσης θα τερματίζει την εκτέλεση της καταδίκης μόλις πληροφορηθεί από το Κράτος καταδίκης για οποιαδήποτε απόφαση ή μέτρο ως αποτέλεσμα του οποίου η καταδίκη πάυει να είναι εκτελεστή.

Άρθρο 15

Πληροφορίες αναφορικά με την εκτέλεση

Το Κράτος εκτέλεσης θα παρέχει πληροφορίες στο Κράτος καταδίκης αναφορικά με την εκτέλεση της καταδίκης:

- (α) όταν κρίνει ότι η εκτέλεση της καταδίκης έχει συμπληρωθεί·
- (β) αν ο κατάδικος έχει αποδράσει από το κρατητήριο πριν από τη συμπλήρωση της εκτέλεσης της καταδίκης· ή
- (γ) αν το Κράτος καταδίκης ζητήσει ειδική έκθεση.

Άρθρο 16

Διέλευση

1. Μέρος οφείλει, σύμφωνα με το δίκαιό του, να αποδέχεται αίτηση διέλευσης καταδίκου μέσω της επικράτειάς του, εφόσο η αίτηση αυτή υποβάλλεται από άλλο Μέρος το οποίο έχει συμφωνήσει με ένα άλλο Μέρος ή με ένα τρίτο Κράτος για τη μεταφορά του καταδίκου προς ή από την επικράτειά του.

2. Μέρος μπορεί να αρνηθεί να επιτρέψει διέλευση:

- (α) αν ο κατάδικος είναι πολίτης του· ή

(β) αν το αδίκημα για το οποίο απαγγέλθηκε η καταδίκη δεν αποτελεί αδίκημα δυνάμει του δικαίου του.

3. Οι αιτήσεις για διέλευση και οι απαντήσεις οφείλουν να κοινοποιούνται μέσω των οδών που αναφέρονται στις διατάξεις του Άρθρου 5.2 και 3.

4. Μέρος μπορεί να αποδεχθεί αίτηση για διέλευση καταδίκου μέσω της επικράτειάς του που υποβάλλεται από ένα τρίτο Κράτος, εφόσο το Κράτος αυτό έχει συμφωνήσει με ένα άλλο Μέρος για τη μεταφορά προς και από την επικράτειά του.

5. Το Μέρος από το οποίο ζητείται να επιτρέψει τη διέλευση μπορεί να τηρεί υπό κράτηση τον κατάδικο μόνο για όσο χρόνο απαιτεί η διέλευσή του μέσω της επικράτειάς του.

6. Το Μέρος από το οποίο ζητείται να επιτρέψει τη διέλευση μπορεί να κληθεί να παράσχει διαβεβαίωση ότι ο κατάδικος δε θα διωχθεί ποινικώς ή κρατηθεί, εκτός όπως προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, ή κατ' άλλο τρόπο υποστεί οποιοδήποτε περιορισμό της ελευθερίας του στην επικράτεια του Κράτους διέλευσης για οποιοδήποτε αδίκημα που διαπράχθηκε ή για οποιαδήποτε καταδίκη που απαγγέλθηκε πριν από την αναχώρησή του από την επικράτεια του Κράτους καταδίκης.

7. Καμιά αίτηση για διέλευση δεν απαιτείται αν η μεταφορά πραγματοποιείται αεροπορικώς πάνω από την επικράτεια του Μέρους χωρίς προγραμματισμό οποιασδήποτε προσγειώσης. Παραταύτα, κάθε Κράτος μπορεί με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να απαιτήσει όπως ενημερώνεται για κάθε τέτοια διέλευση πάνω από την επικράτειά του.

Άρθρο 17

Γλώσσα και έξοδα

1. Οι κατά το Άρθρο 4, παράγραφος 2 μέχρι 4 πληροφορίες θα παρέχονται στη γλώσσα του Μέρους στο οποίο απευθύνονται ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Υπό την επιφύλαξη της πιο κάτω παραγράφου 3, δεν απαιτείται καμιά μετάφραση των αιτήσεων για μεταφορά ή των δικαιολογητικών τους εγγράφων.

3. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να απαιτήσει όπως οι αιτήσεις για μεταφορά και τα δικαιολογητικά τους έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στη δική του γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης ή σε μια απ' αυτές τις γλώσσες την οποία θα υποδείξει. Με την ευκαιρία αυτή το Κράτος τούτο μπορεί να δηλώσει την πρόθεσή του να αποδέχεται μεταφράσεις σ' οποιαδήποτε άλλη γλώσσα επιρόσθετα με την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

4. Εκτός όπως προβλέπεται στο Άρθρο 6.2(α), έγγραφα που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή της Σύμβασης αυτής δεν απαιτείται να είναι πιστοποιημένα.

5. Οποιαδήποτε έξοδα προκύπτουν ως αποτέλεσμα της εφαρμογής της Σύμβασης αυτής θα βαρύνουν το Κράτος εκτέλεσης, εκτός από τα έξοδα που προκύπτουν αποκλειστικά στην επικράτεια του Κράτους καταδίκης.

Άρθρο 18

Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και από Κράτη-μη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η Σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία στην οποία τρία Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.

3. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος που έχει υπογράψει τη Σύμβαση και που εκφράζει μεταγενέστερα τη συγκατάθεσή του να δεσμευθεί απ' αυτή, η Σύμβαση θα αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο 19

Προσχώρηση από Κράτη-μη μέλη

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μετά από διαβουλεύσεις με τα Συμβαλλόμενα Κράτη, μπορεί να καλέσει οποιοδήποτε Κράτος-μη μέλος του Συμβουλίου και μη αναφερόμενο στο Άρθρο 18.1 όπως προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή, μετά από απόφαση που λαμβάνεται από την πλειονότητα που προβλέπεται στο Άρθρο 20.6 του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και από την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Συμβαλλόμενων Κρατών που δικαιούνται να παρακάθονται στην Επιτροπή.

2. Αναφορικά με κάθε Κράτος που προσχωρεί, η Σύμβαση θα αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 20

Εδαφική εφαρμογή

1. Κάθε Κράτος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την εδαφική επικράτεια ή επικράτειες στις οποίες η Σύμβαση αυτή θα εφαρμόζεται.

2. Κάθε Κράτος μπορεί σ' οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σ' οποιαδήποτε άλλη εδαφική επικράτεια που καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με την εδαφική αυτή επικράτεια η Σύμβαση θα αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

3. Κάθε δήλωση που γίνεται δυνάμει των δυο προηγούμενων παραγράφων μπορεί, αναφορικά με οποιαδήποτε εδαφική επικράτεια που καθορίζεται στη

δήλωση αυτή, να ανακληθεί με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση θα λαμβάνει ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 21

Χρονική εφαρμογή

Η Σύμβαση αυτή τυγχάνει εφαρμογής στην εκτέλεση καταδικών απαγγελ-
λομένων είτε πριν είτε μετά από την έναρξη ισχύος της.

Άρθρο 22

Σχέση με άλλες Συμβάσεις και Συμφωνίες

1. Η Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από συνθήκες για την έκδοση φυγοδίκων καθώς και από άλλες συνθήκες για διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα οι οποίες προβλέπουν για τη μεταφορά κρατουμένων για σκοπούς αντιπαράστασης μαρτύρων ή κατάθεσης μαρτύρων.

2. Αν δυο ή περισσότερα Μέρη έχουν ήδη συνομολογήσει συμφωνία ή συνθήκη για τη μεταφορά καταδίκων ή κατ' άλλο τρόπο έχουν ρυθμίσει τις σχέσεις τους πάνω στο θέμα αυτό, ή αν πρόκειται να πράξουν τούτο μελλοντικά, τα Μέρη αυτά θα δικαιούνται να εφαρμόζουν, αντί της Σύμβασης αυτής, τη συμφωνία ή τη συνθήκη αυτή ή να ρυθμίζουν ανάλογα τις σχέσεις αυτές.

3. Η Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει το δικαίωμα των Κρατών-μερών της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το Διεθνές Κύρος των Ποινικών Δικαστικών Αποφάσεων, όπως συνομολογούν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους για θέματα που ρυθμίζονται από εκείνη τη Σύμβαση με σκοπό τη συμπλήρωση των διατάξεών της ή τη διευκόλυνση της εφαρμογής των αρχών που περιέχονται σ' αυτή.

4. Σε περίπτωση που μια αίτηση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής και των δυο, της Σύμβασης αυτής και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το Διεθνές Κύρος των Ποινικών Δικαστικών Αποφάσεων, ή κάποιας άλλης συμφωνίας ή συνθήκης για τη μεταφορά καταδίκων, το αιτούν Κράτος οφείλει, όταν υποβάλει την αίτησή του, να καθορίζει δυνάμει τινός κειμένου διατυπώνεται η αίτηση αυτή.

Άρθρο 23

Φιλική διευθέτηση

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Εγκληματολογικών Προβλημάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης θα τηρείται ενήμερη αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής και θα κάμνει ο,τιδήποτε είναι αναγκαίο για τη διευκόλυνση φιλικής διευθέτησης κάθε δυσκολίας που μπορεί να προκύψει από την εφαρμογή της.

Άρθρο 24

Καταγγελία

1. Κάθε Μέρος μπορεί οποτεδήποτε να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η καταγγελία αυτή παράγει αποτέλεσμα την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή μιας τρίμηνης περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Η Σύμβαση αυτή θα συνεχίσει, παραταύτα, να εφαρμόζεται στην εκτέλεση καταδίκων προσώπων τα οποία έχουν μεταφερθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης πριν από την ημερομηνία στην οποία η καταγγελία αυτή παράγει αποτέλεσμα.

Άρθρο 25

Γνωστοποιήσεις

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα γνωστοποιεί στα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη-μη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής, καθώς και σε κάθε Κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή:

- (α) κάθε υπογραφή·
- (β) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- (γ) κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής σύμφωνα με τα Άρθρα 18.2 και 3, 19.2 και 20.2 και 3·
- (δ) κάθε άλλη πράξη, δήλωση, γνωστοποίηση ή κοινοποίηση σχετική με τη Σύμβαση αυτή·

Για μαρτυρία των πιο πάνω οι υπογεγραμμένοι, αφού εξουσιοδοτήθηκαν δεόντως για το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στο Στρασβούργο στις 21 Μαρτίου 1983, στα Αγγλικά και Γαλλικά, των δυο αυτών κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών, σε ένα και μοναδικό αντίτυπο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει πιστοποιημένα αντίγραφα στο κάθε Κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη-μη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης, καθώς και σε κάθε Κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει σ' αυτή.